

STARA ANGLEŠČINA
(bere dr. Luka Repanšek)

Ženina tožba

Ic þis giedd wrece be me full geomorre
 minre selfre siþ ic þæt secgan mæg
hwæt ic iermþa gebād siþþan ic upp awēox
 nīewes oþþe ealdes nā mā þonne nū
 ā ic wīte wann mīnra wræcsiða

...

hēt mec man wunian on wudubearwe
 under āctrēo on þām eorðscreafe
eald is þēs eorð-sele eall ic eom oflangod
 sindon dena dimme dūna upphēa
 bitre burgtūnas brērum beweaxne
wīc wyntna lēas full oft mec hēr wrāðe begeat
 framsiþ frēan frīend sind on eorðan
 lēofe libbende leger weardiap
 þonne ic on ūhtan āna gange
 under āctrēo geond þās eorðscrafu
þær ic sittan mōt sumorlangne dæg
þær ic wēpan mæg mīne wræcsiðas
 earfoþa fela forþon ic æfre ne mæg
 þære mōdceare mīnre gerestan
nē ealles þæs langopes þe mec on þissum līfe begeat

...

... þæt mīn frēond siteþ
 under stānhliðe storme behrīmed
 wine wēriġmōd wætere beflōwen
 on drēorsele drēogeþ sē mīn wine
 mīcle mōdceare hē geman tō oft
wynlicran wīc wā biþ þām þe sceal
 of langoþe lēofes abīdan.

Pesem pojem vam o svoji bridki žalosti,
povem lahko vam o tem svojem potovanju,
kaj hudega sem pretrpela, vse odkar sem zrasla,
v preteklosti, sedaj, nikoli bolj kot zdaj!!
Muke vedno sem trpela svojega izgnanstva.

...

Ukazal mi tedaj je, naj sredi gozda bivam
pod hrastovim drevesom v votlini skalni –
stara je ta skalnata dvorana in jaz predana sem trpljenju,
doline temne so, hribovje strmo,
žalostne trdnjave polne so trnovja –
brez veselja je ta hiša in pogosto tu napadejo
me misli na njegov odhod. Prijatelji pa moji tu na zemlji
dragi še živijo v posteljih udobnih,
medtem ko že pred zoro sama blodim
tam pod hrastom, tam v kamniti jami,
kjer čepeti moram cele dolge dni poletne,
in izgnanstvo bridko svoje objokujem
mnogih težkih preizkušenj, tako da nikdar več
pred srčno bolečino našla si ne bom počitka,
niti pred vsem hrepenenjem, ki me doletelo je v življenju.

...

... da dragi moj tiči
tam pod skalnato pečino, obdano z ivjem od nevihte snežne,
prijatelj s trudnim srcem, ki voda ga odnesla je
v sobano hladno, tam trpel bo dragi
srčno bolečino – prepogosto spomni se
na kraj veselja. O, gorje vsem tistim,
ki hrepené, ko čakajo na svoje drage!

Prevedel Luka Repanšek.